LIBER SECUNDUS.

अथ राजपुत्रा ऊचुः । आर्य मित्रलाभस्तावदस्माभिः श्रुतः । इदानीं सुहृद्भेदं श्रोतुमिच्छामः । विष्णुशर्मोवाच । सुहृद्भेदं शृणुत यस्यायमाद्यः श्लोकः ।

वर्धमानो महास्नेहो मृगेन्द्रवृषयोर्वने ।
पिशुनेनातिलुब्धेन जम्बुकेन विनाशितः ॥ १ ॥

Fab. I. राजपुत्रैरुक्तं कथमेतत् । विष्णुशर्मा कथयति । अस्ति दक्षिणापथे सुवर्णावती नाम नगरी । तत्र महाधनो वर्धमानो नाम वणिग्निवसति । तस्य प्रभूतेऽपि वित्तेऽपरान् बन्धून् अतिसमृद्धान् अवलोक्य पुनरर्थवृद्धिः करणीयेति मतिर्बभूव ।

यतः । अधोऽधः पश्यतः कस्य महिमा नोपचीयते ।
10 उपर्युपरि पश्यन्तः सर्व एव दरिद्रति ॥ २ ॥

अन्यच्च । अव्यवसायिनमलसं दैवपरं साहसाच्च परिहीणं ।
प्रमदेव हि वृद्धपतिं नेच्छत्युपयाचितुं लक्ष्मीः ॥ ३ ॥

किं च । आलस्यं स्त्रीसेवा सरोगिता जन्मभूमिवात्सल्यं ।
संतोषो भीरुत्वं षड् व्याघाता महत्त्वस्य ॥ ४ ॥

15 यतः । संपदा सुस्थितमना भवति स्वल्पयापि यः ।
कृतकृत्यो विधिर्मन्ये न वर्धयति तस्य तां ॥ ५ ॥